

[Jens Foged.]

tageren. Man har ligesom flyttet skurke-
rollen over til en bestemt del af befolkningen.
Det var ikke meningen, at der skulle være
skurke. Meningen var, at hver enkelt borger
skulle fejle for sin egen dør. Men det er, som
om arbejdsgiveren er gjort til den, der skal
være prügelnabe også i skattemæssig hen-
seende. Vi beder om; at finansministeren
ikke går alt for vidt og alt for rigoristisk
frem med bøder.

I den forbindelse vil jeg også gerne sige,
at der er mange rigoristiske regler og visse
straffebestemmelser med hensyn til for sent
indgivet selvangivelse. Jeg kan da godt se,
at noget sådant ikke må finde sted. Men der
må være en vis tolerance, sådan at sygdom
og andre undskyldelige ting kommer ind i
billedet. Hvis en revisor har gjort en eller
anden fejl, skal det ikke absolut gå ud over
skatteyderen, som han er revisor for, så at
denne får et tillæg på 10 pct. i skat,
fordi revisoren måske har været lidt uheldig
og er kommet nogle få dage for sent.

Jeg beder om, at finansministeren vil
være villig til i udvalget at diskutere disse
forhold, sådan at man, hvis der er steder,
hvor man er lidt for rigoristisk, vil være
villig til at se på, om der skulle være mulig-
hed for lempelser. Der kan da være mulig-
hed for lempelser, som lidt efter lidt træder
ind i mere faste rammer, hvor det er und-
skyldelige momenter, der kommer ind i
billedet.

Problemet med pengeinstitutternes op-
lysningspligt tager vi ikke nær så tungt på.
Den enkelte lille borger, der ikke fører ud-
præget regnskab og ikke har regnskabs-
fører i sin virksomhed, har vanskeligheder
med alle disse oplysninger. Pengeinstitut-
terne derimod vil formodentlig på en nem
måde kunne gøre det. De har deres apparat
i gang, de har deres medarbejdere, de sætter
til at gøre de ting. Derfor finder vi det
absolut rimeligt, at pengeinstitutterne er
medvirkende til denne oplysende virksom-
hed, også hvor det er personer, der indløser
renter eller udbytte. Vi finder, at disse op-
lysninger naturligvis må frem; det er skatte-
snyd at undlade at komme frem med dem,
og er de ikke kommet frem på den ene måde,
må de frem på den anden.

Naturligvis må der også, som i den foreslåe-
de § 15, være regler for, at man ikke kan und-

lade at tilmelde til folkeregisteret. Enhver
skatteyder, der befinder sig i dette land og
nyder godt af dette lands lovgivning og
administration, skal ind under folkeregiste-
ret og dermed ind under de almindelige be-
skatningsforhold her i landet.

I det hele taget må vi sige, at de regler,
som ministeren foreslår, ikke er regler, som
vi modsætter os. Vi vil gerne nøje, som det
er sagt af de tidligere ordførere, diskutere
dem i udvalget. Der er meget juridisk ar-
bejde i det, som det måske er bedre at dis-
kutere over bordet.

Reglen om, at selskaber kan få bødean-
svar, er naturligvis rimelig, også ud fra den
betragtning, at kan enkeltpersoner få bøde-
ansvar, så kan selskaber ikke unddrage sig
det.

I den foreslåede § 19 er der indført regler,
der skulle gøre behandlingen af sagerne hur-
tigere og smidigere. Det er vi stærkt til-
hængere af. Det tiltrænges. Må jeg med det
samme spørge den højtærede finansminister,
om han til udvalget vil fremskaffe oplysning
om, hvor hurtigt eller hvor langsomt sagerne
behandles. Hvor mange der ligger og er ble-
vet 1 år gamle, hvor mange der er blevet
2 år gamle, og om der er nogle, der er blevet
3 eller 4 år gamle. Jeg har selv kendskab til
enkelte sager, der er over 2 år gamle, hvad
jeg finder ganske urimeligt. I nogle tilfælde
er sagerne af alvorlig karakter, sådan at
hjemmet belastes af ventetid. Det er en ur-
imelig straf at lægge på disse mennesker.
Man må i løbet af ganske kort tid — hvis
jeg skulle nævne et tidsinterval, helst inden
for 1/2 år — kunne kulegrave sådanne sager,
så borgeren får, skal vi sige de hårde kends-
gerninger at vide, fremfor at man ikke alene
straffer den borger, der eventuelt har gjort
det, men på en eller anden indirekte måde
straffer hele familien. Det var ikke meningen
med en kontrollov.

At der nu indføres en 10 års forældelses-
frist, er vi enige i. Før har man kunnet gå
10-20-30 år tilbage. Jeg kender et enkelt
eksempel, hvor man er gået nogle og tyve
år tilbage. Det er ingen rimelig kulegravning.
Det er heller ikke givet, at det, man kommer
tilbage til, er korrekt. Når man nu sætter en
10 års forældelsesfrist, må det være tilstræk-
keligt.

I § 22 tager man noget fra ligningsrådet.
Hvor ligningsrådet tidligere kunne afgøre,